

Hiša zdravilnica podperne družbe duhovnikov.

Na Dobrni meseca julija 1887.

O svojem času so duhovniki naše škofije ustanovili posebno društvo v podporo tistim svojim duhovnim sobratom, kateri so vsled onemoglosti izstopili iz službe dušno-pastirske. Ako je pa kateri izmed „nedosluzhenih“ duhovnikov prišel v zadrego vsled bolezni, ali kakor že bodi, ni dobil priložnosti, da bi kje zaupljivo potrkal za podporo. Ta neprilika je bila vzrok, da se je pred 13 letmi namesto imenovanega društva napravila nova „Družba duhovnikov Lavantinske škofije“.

Zdaj ob času potrebe lahko vsaki duhovnik, ako je pač ud družbe, dobi pomoči, čeravno ne veliko, vendar-le nekaj, kakor ravno družbene razmere dopuščajo. Pristop v družbo je prostovoljen. Kdor pristopi, mora najdalje v petih letih pristopnine ali ustavnine plačati 50 gld., razven tega vsako leto vsaj po 1 gld. prilagati in društvena pravila še zahtevajo, da se vsaki družbenik zaveže, v svoji oporoki ali testamentu, kolikor toliko družbi sporočiti. Na podlagi tega je bilo že mogoče, da se je n. pr. lani razdelilo 2080 gld., ta znesek je dobilo 34 udov in sicer 8 po 100 gld., 2 po 80 gld., 4 po 70 gld., jeden 60 gld., 4 po 50 gld., 5 po 40 gld., jeden le 20 gold. Vseh družbenikov je, kakor se vidi iz nedavno udom razposlanega računa, koncem leta 1886 bilo 271. V najnovejšem času je „Družba“ dobila tudi lastno hišo. Velč. g. knezoškofji svetovalec in dekan Gajšek je namreč bil v topliškeji dolinici na Dobrni kupil zemljišče, to je poklonil družbi in ob enem predlagal, naj bi ista tukaj postavila poslopje, kjer bi družbeniki, katerim zdravniki priporočajo toplice in počitek, našli streho brezplačno. Predlog se je odobril. In dne 20. aprila 1885 zjutraj so začeli kopati prostor za zid, ob poludne pa, ko je bil vtihnul zvon, je g. dekan blagoslovil temeljni kamen v pričo več duhovnikov in okoličanov. Sedaj je hiša-zdravilnica popolnem dodelana in pripravna za stanovanje; ima kapelico, deset prostornih sob z dvema balkonoma, kuhinjo s potrebnimi shrambami. —

Poslopje so letos dne 19. junija blagoslovili prevzv. in mil. gosp. knez in škof ob priliki, ko so v našej fari delili zakrament sv. firme. Pripeljali so se že prejšnjega dne proti večeru in smo jih po vzmožnosti slovesno vzprejeli pri slavoloku na trgu pred šolskim poslopjem. Ko se je bil stisnil mrak, je visokemu gostu ovokrajna godba zasvirala podoknico, na nasprotnem griču pokali so topiči, temo je podil svetel in vsled mirnega zraka posebno krasen kres. Pozneje so pod vodstvom novograjškega oskrbnika, g. Kosa švigale raznovrstne rakete in bliščala je bengalična razsvetljava.

Konečno še smo poslušali prijetno-doneče glasove možkega zbora pevcev. Ta redka prikazen je bila topličarjev privabila v obližje visokemu gostu.

Bodi še omenjeno, da je k blagoslavljanju nove hiše zdravilnice prišel tudi načelnik „podperne družbe“, namreč prečast. gosp. kanonik Kosar. Ta so blagovoljno prevzeli skrb, da so sledečega jutra, bila je nedelja, pri prvem sv. opravilu pridigali. Drugo službo Božjo so pa blagovoljili opravljati Njih prevzv. knez in škof, ki so potem podelili še zakrament sv. firme 399 otrokom. A popoldne po večernicah so visokoisti račili slovesno blagosloviti lično poslopje in hišno kapelico. Navzoči je zraven Njih prevzvišenosti bilo 17 duhovnikov in veliko občinstva od raznih krajev, med temi tudi p. n. gosp. dr. Netolička, c. kr. okrajni glavar iz Celja.

Sklepoma bodi pristavljeno še to: Zidarско delo je opravljal g. Grein, tisti, ki je ono leto postavil farno cerkev v Grižah; mizariski opravki hvalijo g. Škofljek-Miheljaka, a ključarsko je oskrboval g. Lorber Žalski. V svojih strokah so skušnje prav dobro prestali tudi gg.: vrli ličilec Kolšek Vojniški, slikar Grudnik, pečar Dolar, tapecirar Kačnik, tesar Kos, mizar Preložnik, zidar Krajnc in v obče vsi, ki so naj že več ali manje sodelovali. A vse strani je s svojimi izvrstnimi nasveti podpiral skušeni g. Pintar Brezljanov. Celo stavbo pa je vodil ter nadzoroval gospod dekan sam. Da je on v tej stroki veččak, je spričal med ostalim že pred nekaterimi letmi, ko je bil postavil lično vilo, ki je danes lastnina nekemu profesorju; a tudi novo poslopje društveno mu dela vsjo čast, ker se isto dopada vsakemu strokovnjaku, ki ga je ogledoval, občudujejo razmerna nizke stroške in pa, ker je kot spreten voditelj znal porabiti vsaki prostorček. In „družba duhovnikov Lavantinske škofije“ sme biti zadovoljna z lepo opravljeno hišo zdravilnico.

Gospodarske stvari.

Lasnice ali trihine.

(Konec.)

Kako pa pridejo trihine v svinjski želo-dec? Učenjaki razjasnili so nam tudi to prisanje. Najpoprej prepričali so se opazovalci, da se svinja lahko okuži z odpadki od trihinoznih svinj, pa kljub temu iskali so še druge vzroke, ter so jih tudi našli. Začeli so namreč trihine iskati pri različnih drugih živalih in pokazalo se je, da so od te golazni okuženi izlasti lisjaki, dihuri, krti, mačke in miši, a v največem številu podgane. Nek strokovjak preiskoval je 705 podgan iz 29 raznih krajev Avstrije, Saksonske, Bavarske in Virtemberške in